

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
גיטין-השולח	מימרא	מאן דאמר													
המוכר את שדהו לעובד כוכבים - לוקח ומביא ממנו בכורים, מפני תיקון העולם.															
אע"פ שאין קנין לעובד כוכבים בארץ ישראל להפקיע מידי מעשר, שנאמר: (ויקרא כ"ה) כי לי הארץ, לי קדושת הארץ, אבל יש קנין לעובד כוכבים בא"י לחפור בה בורות שיחין ומערות, שנאמר: (תהלים קטו) השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם	רבה:														
אע"פ שיש קנין לעובד כוכבים בא"י להפקיע מידי מעשר, שנאמר: דגנך, ולא דגן עובד כוכבים, אבל אין קנין לעובד כוכבים בא"י לחפור בה בורות שיחין ומערות, שנאמר: לה' הארץ.	רבי אלעזר:														
במאי קמיפלגי?															
דגנך - ולא דגן עובד כוכבים	מר סבר: [רבי אלעזר]														
דיגונך - ולא דיגון עובד כוכבים.	ומר סבר: [רבה]														
מנא אמינא לה?	אמר רבה:														
הלקט והשכחה והפאה של עובד כוכבים חייבין במעשר - אלא א"כ הפקור	דתנן:														
היכי דמי?															
אילמא דישאל וליקטינהו עובד כוכבים															
אלא א"כ הפקור, הא מפקרי וקיימי?															
אלא לאו דעובד כוכבים וליקטינהו ישראל, טעמא דהפקור, הא לא הפקור - חייב.															
לא לעולם דישאל וליקטינהו עובד כוכבים, ודקא אמרת הא מפקרי וקיימי? נהי דמפקרי אדעתא דישאל, אדעתא דעובד כוכבים מי מפקרי.															
ישאל שלקח שדה מעובד כוכבים עד שלא הביאה שליש, וחזר ומכרה לו משהביאה שליש - חייבת במעשר, שכבר נתחייבה	ת"ש:														
נתחייבה אין, לא נתחייבה לא															
הכא במאי עסקינן - בסוריא, וקסבר: כיבוש יחיד לא שמיה כיבוש.															
ישאל ועובד כוכבים שלקחו שדה בשותפות - טבל וחולין מעורבין זה בזה, דברי רבי	תא שמע: [רבי]														
של עובד כוכבים פטור, ושל ישראל חייב	רבן שמעון בן גמליאל:														
עד כאן לא פליגי - אלא דמר סבר: יש ברירה, ומר סבר: אין ברירה, אבל דכולי עלמא - יש קנין לעובד כוכבים בא"י להפקיע מיד מעשר															
הכא נמי בסוריא, וקסבר: כיבוש יחיד לא שמיה כיבוש.															
המוכר שדהו לעובד כוכבים - לוקח ומביא ביכורים, מפני תיקון העולם	רב חייא בר אבין, ת"ש:														
מפני תיקון העולם אין, מדאורייתא לא															
שתי תקנות הון, מעיקרא הון מייתי מדאורייתא, כיון דחזו דקא מקרי ומזבני, דסברי בקדושתיהו קיימן, תקינו להו דלא ליתו, כיון דחזו דמאן דלא סגי ליה מזבן וקא משתקען ביד עובדי כוכבים, הדר תקינו להו דליתו.	רב אשי:														
המוכר שדהו לפירות, ר' יוחנן אמר: מביא וקורא	איתמר: [רבי יוחנן]														
מביא ואינו קורא.	ריש לקיש:														
מביא וקורא, קנין פירות כקנין הגוף דמי	רבי יוחנן:														
מביא ואינו קורא, קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי.	ריש לקיש:														
(דברים כ"ו) ולביתך - מלמד, שאדם מביא ביכורי אשתו וקורא	איתיביה ר' יוחנן לר"ל:														
שאני התם, דכתיב: ולביתך.	א"ל: [ריש לקיש]														

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- ! proof- ראיה- ■</p>			
<p>גיטין-השולח</p>		<p>מאן דאמר</p>		<p>א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ</p>	
<p>מימרא</p>					
ולביתך - מלמד, שאדם מביא ביכורי אשתו וקורא	איכא דאמר, איתיביה ר"ש בן לקיש לר' יוחנן:	◊	⬢		מז:
התם הוא דכתיב ולביתך, אבל בעלמא לא		⬢			מז:
טעמא דידי נמי מהכא קאמינא.	אמר ליה: [רבי יוחנן]	!			מז:
היה בא בדרך וביכורי אשתו בידו, ושמע שמתה אשתו - מביא וקורא	איתיביה:	◊	⬢		מז:
מתה אין, לא מתה לא		⬢			מז:
ה"ה דאע"ג דלא מתה, ומתה אצטריכא ליה, סד"א ליגזור משום דרבי יוסי בר חנינא		!	◊		מז:
בצרן ושגרין ביד שליח, ומת שליח בדרך - מביא ואינו קורא, שנאמר: (דברים כ"ו) ולקחת והבאת, עד שתהא לקיחה והבאה באחד	דאמר ר' יוסי בר חנינא:	!	⬢		מז:
קמ"ל.		!			מז:
ואודו לטעמייהו			■		מז:
המוכר שדהו בזמן שהיובל נוהג, ר' יוחנן אמר: מביא וקורא	דאיתמר: [רבי יוחנן]	◊	■	◊	מז:
מביא ואינו קורא	ריש לקיש:	◊	■	◊	מה:
מביא וקורא, קנין פירות כקנין הגוף דמי	רבי יוחנן:	◊	■		מה:
אמר מביא ואינו קורא, קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי.	ריש לקיש:	◊	■		מה:
וצריכא דאי איתמר בההיא, בההיא קאמר ריש לקיש, דכי קא נחית אדעתא דפירא קא נחית, אבל בהך דאדעתא דגופיה קא נחית - אימא מודי ליה לר' יוחנן ואי איתמר בהא, בהא קאמר רבי יוחנן, אבל בהך - אימא מודי ליה לריש לקיש, צריכא.			■	◊	מה:
הקונה אילן וקרקעו - מביא וקורא	ת"ש:	◊	■	◊	מה:
הכא במאי עסקינן - בזמן שאין היובל נוהג.		!		◊	מה:
הקונה שני אילנות בתוך שדהו של חבירו - מביא ואינו קורא	ת"ש:	◊	■	◊	מה:
הא שלשה - מביא וקורא			⬢		מה:
ה"ג בזמן שאין היובל נוהג.		!		◊	מה:
מחלוקת - ביובל שני, אבל ביובל ראשון - דברי הכל מביא וקורא, דאכתי לא סמך דעתייהו	והשתא דאמר רב חסדא:	!		◊	מה:
ל"ק: הא ביובל ראשון, הא ביובל שני.		!		◊	מה:
לימא כתנאי:			⬢	◊	מה:
מניין ללוקח שדה מאביו והקדישה ואח"כ מת אביו, מניין שתהא לפניו כשדה אחוזה? ת"ל: (ויקרא כ"ז) אם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו, שדה שאינה ראויה להיות שדה אחוזה, יצתה זו שראויה להיות שדה אחוזה, דברי ר' יהודה ור"ש	[רבי יהודה ורבי שמעון]	◊	■	◊	מה:
מניין ללוקח שדה מאביו ומת אביו ואח"כ הקדישה, מניין שתהא לפניו כשדה אחוזה? ת"ל: אם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו, שדה שאינה שדה אחוזה, יצתה זו שהיא שדה אחוזה	רבי מאיר:	◊	■	◊	מה:
ואילו לרבי יהודה ור"ש, מת אביו ואח"כ הקדישה לא צריכא קרא			■	⬢	מה:
מאי לאו בהא קמיפלגי			■	⬢	מה:
קנין פירות כקנין הגוף דמי, ובהא במיתת אביו הוא דלא ירית ולא מיד, והלכך מת אביו ואח"כ הקדישה צריך קרא	דר"מ סבר:		■	⬢	מה:
קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי, ובהא במיתת אביו השתא הוא דקא ירית, והלכך מת אביו ואח"כ הקדישה לא צריכא קרא, וכי איצטריך קרא - להקדישה ואח"כ מת אביו הוא דאיצטריך	רבי יהודה ור"ש סברי:		■	⬢	מה:
לעולם אימא לך, בעלמא קסבר ר' יהודה ור"ש קנין פירות כקנין הגוף דמי, והכא רבי יהודה ור"ש קרא אשכחו ודרושו: לכתוב והמנא אם את שדה מקנתו אשר לא אחוזתו, מאי משדה אחוזתו? שדה שאינה ראויה להיות שדה אחוזה, יצתה זו שראויה להיות שדה אחוזה.	רב נחמן בר יצחק:	!		◊	מה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator

גיטין-השולח	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
אי לאו דא"ר יוחנן קנין פירות כקנין הגוף דמי, לא מצא ידיו ורגליו בבית המדרש	רב יוסף:											◇
האחיז שחלקו לקוחות הן, ומחזירין זה לזה ביובל	דא"ר אסי א"ר יוחנן:											◇
ואי ס"ד לאו כקנין הגוף דמי, לא משכחת דמייתי ביכורים אלא חד בר חד עד יהושע בן נון.												
קרא ומתניתא מסייעי ליה לר"ל:	רבא:											◇
קרא, (ויקרא כ"ה) במספר שני תבואות ימכר לך												◇
בכור נוטל פי שנים בשדה החוזרת לאביו ביובל.	מתניתא דתניא:											◇
נקטינן: בעל בנכסי אשתו צריך הרשאה. ולא אמרן אלא דלא נחית אפירי, אבל נחית אפירי, מיגו דמשתעי דינא אפירי - משתעי דינא אגופא.	אביי:											◇
הדרן עלך השולח												◇

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה		statement- מימרא challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה		Talmud Navigator										
גיטין-הניזקין		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא														
הניזקין שמין להן בעידית, ובעל חוב - בבינונית, וכתובת אשה - בזיבורית		[רבי יהודה]												מח: מ
אף כתובת אשה - בבינונית.		רבי מאיר:												מח: מ
אין נפרעין מנכסים משועבדים במקום שיש נכס' בני חורין, ואפילו הן זיבורית.														מח: מ
אין נפרעין מנכסי יתומין אלא מן הזיבורית.														מח: מ
אין מוציאין לאכילת פירות ולשבח קרקעות ולמזון האשה והבנות מנכסים משועבדין מפני תיקון העולם.														מח: מ
והמוצא מציאה לא ישבע, מפני תיקון העולם.														מח: מ
מפני תיקון העולם.														מח: מ
מפני תיקון העולם?														מח: מ
מפני תיקון העולם? דאורייתא היא, דכתיב: (שמות כ"ב) מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם														מח: מ
לא צריכא אלא לרבי ישמעאל		אביי:												מח: מ
מדאורייתא בדניזק שיימינן		דאמר: [רבי ישמעאל]												מח: מ
קמ"ל: מפני תיקון העולם שיימינן בדמזיק.														מח: מ
מאי רבי ישמעאל?														מח: מ
מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם - מיטב שדהו של ניזק ומיטב כרמו של ניזק, דברי רבי ישמעאל		דתניא: [רבי ישמעאל]												מח: מ
לא בא הכתוב אלא לגבות לניזקין מן העידית, וק"ו להקדש.		רבי עקיבא:												מח: מ
ולר' ישמעאל, אכל שמנה משלם שמנה, אכל כחושה משלם שמנה?														מח: מ
הכא במאי עסקינן - כגון שאכלה ערוגה בין הערוגות, ולא ידעינן אי כחושה אכל אי שמנה אכל, דמשלם ליה ממיטב.		רב אידי בר אבין:												מח: מ
אילו ידעינן דכחושה אכל משלם כחושה, השתא דלא ידעינן משלם שמנה? המוציא מחברו עליו הראיה		רבא:												מח: מ
הכא במאי עסקינן - כגון שהיתה עידית דניזק כזיבורית דמזיק		אלא אמר רב אחא בר יעקב:												מח: מ
בדניזק שיימינן		רבי ישמעאל סבר:												מח: מ
בדמזיק שיימינן.		רבי עקיבא סבר:												מח: מ
מ"ט דרבי ישמעאל?														מח: מ
נאמרה (שמות כ"ב) שדה למטה ונאמרה (שמות כ"ב) שדה למעלה, מה שדה האמורה למעלה דניזק, אף שדה האמורה למטה דניזק		[רבי ישמעאל]												מח: מ
מיטב שדהו ישלם דהאיך דקא משלם.		רבי עקיבא:												מח: מ
ור' ישמעאל?														מח: מ
אהני גז"ש ואהני קרא		[רבי ישמעאל]												מח: מ
אהני גז"ש, לכדאמרן														מח: מ
אהני קרא, דאי אית ליה למזיק עידית וזיבורית, וזיבורית דידיה לא שריא כעידית דניזק, דמשלם ליה ממיטב.														מח: מ
לא בא הכתוב אלא לגבות לניזקין מן העידית, וק"ו להקדש.		רבי עקיבא:												מח: מ
מאי ק"ו להקדש?														מח: מ
אילימא דנגחיה תורא דידן לתורא דהקדש														מח: מ

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

גיטין-הניזקין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
(שמות כ"א) שור רעהו אמר רחמנא - ולא שור של הקדש												מת.
אלא לאומר הרי עלי מנה לבדק הבית, דאתי גזבר ושקיל מעידית												מת.
לא יהא אלא בעל חוב, ובעל חוב דינו בבינונית												מת.
וכ"ת, קסבר ר"ע: בעל חוב שקיל בעידית כניזקין												מת.
איכא למיפרך: מה לבעל חוב שכן יפה כחו בניזקין, תאמר בהקדש שכן הורע כחו בניזקין?												מת.
לעולם דנגחיה תורא דידן לתורא דהקדש, ור"ע סבר לה כר"ש בן מנסיא												מת.
שור של הקדש שנגח לשור של הדיוט - פטור, ושל הדיוט שנגח לשור של הקדש, בין תם ובין מועד - משלם נזק שלם.	דתניא, ר"ש בן מנסיא:											מת.
אי הכי, ממאי דבעידית דניזק כזיבורית דמזיק פליגי? דלמא דכ"ע בדניזק שיימינן, והכא בפלוגתא דר"ש בן מנסיא ורבנן קמיפלגי, דר"ע סבר לה כר"ש בן מנסיא, ור' ישמעאל סבר לה כרבנן												מת.
א"כ, מאי לא בא הכתוב? ועוד, מאי ק"ו להקדש?												מת.
(שמות כ"ב) מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם - מיטב שדהו של ניזק ומיטב כרמו של ניזק, דברי רבי ישמעאל	עוד, הא אמר רב אשי, תניא בהדיא: [רבי עקיבא]											מת:
מיטב שדהו של מזיק ומיטב כרמו של מזיק.	רבי עקיבא:											מת:
לעולם מתני' ר"ע היא	רבינא:											מת:
מדאורייתא בדמזיק שיימינן	דאמר: [רבי עקיבא]											מת:
ור"ש היא, דדריש טעמא דקרא	[רבי שמעון]											מת:
ומה טעם קאמר, מה טעם הניזקין שמין להן בעידית? מפני תיקון העולם												מת:
מפני מה אמרו הניזקין שמין להן בעידית? מפני הגולנים ומפני החמסנין, כדי שיאמר אדם: למה אני גוזל ולמה אני חומס? למחר ב"ד יורדין לנכסי ונוטלין שדה נאה שלי, וסומכים על מה שכתוב בתורה מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם, לפיכך אמרו הניזקין שמין להן בעידית	דתניא, אמר ר"ש:											מת:
מפני מה אמרו בעל חוב בבינונית? כדי שלא יראה אדם לחבירו שדה נאה ודירה נאה, ויאמר: אקפוץ ואלוננו כדי שאגבנו בחובי, לפיכך אמרו בע"ה בבינונית.												מת:
אלא מעתה, יהא בזיבורית												מת:
א"כ, אתה נועל דלת בפני לווין.												מת:
כתובת אשה - בזיבורית, דברי ר' יהודה	[רבי יהודה]											מת:
בבינונית.	רבי מאיר:											מת:
מפני מה אמרו כתובת אשה בזיבורית? שיותר ממה שהאיש רוצה לישא, האשה רוצה לינשא.	רבי שמעון:											מת:
דבר אחר: אשה יוצאה לרצונה ושלא לרצונה, והאיש אינו מוציאה אלא לרצונו.												מת:
מאי דבר אחר?												מת:
וכ"ת, כי היכי דכי מפיק לה איהו תקינו לה רבנן כתובה מיניה, כי נפקא איהו נמי ליתקני ליה רבנן כתובה מיניה? ת"ש: אשה יוצאה לרצונה ושלא לרצונה, והאיש אינו מוציא אלא לרצונו, אפשר דמשהי לה בגיטא.												מת:
כתובת אשה בזיבורית.												מת:
מר זוטרא בריה דרב נחמן: לא אמרן אלא מיתמי, אבל מיניה דידיה - בבינונית.												מת:
מיתמי, מאי איריא כתובת אשה? אפילו כל מילי נמי												מת:
אין נפרעים מנכסי יתומים אלא מן הזיבורית	דהא תנן:											מת:
אלא לאו מיניה												מת:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראייה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
גיטין-הניזקין	מאי דאמר													
מימרא	מאי דאמר													
לעולם מיתמי, וכתובת אשה איצטריכא ליה, ס"ד אמינא משום חינא אקילו רבנן גבה, קמ"ל.												!	◇	מט:
כתובת אשה - בבינונית	רבא: ת"ש, רבי מאיר:											!	◇	מט:
ממאן?												^	◇	מט:
אילימא מיתמי												!	◇	מט:
לית ליה לר"מ הא דתנן:												?	◇	מט:
אין נפרעים מנכסי יתומים אלא מן הזיבורית?	[תנן]											!	◇	מט:
אלא לאו מיניה												!	◇	מט:
בזיבורית	מכלל דרבנן סברי:											!	◇	מט:
לא, לעולם מיתמי, ושאני כתובת אשה, משום חינא.												!	◇	מט:
הניזקין שמיון להן בעידית, ובעל חוב - בבינונית, וכתובת אשה - בזיבורית	אביי, ת"ש:											!	◇	מט:
ממאן?												^	◇	מט:
אילימא מיתמי												!	◇	מט:
מאי איריא כתובת אשה? אפילו כל הני נמ?												?	◇	מט:
אלא לאו מיניה												!	◇	מט:
הכא במאי עסקינן - כגון שנעשה ערב לנוקי בנו, לבעל חוב בנו, ולכתובת כלתו, והאי כי דיניה והאי כי דיניה, נזוקין ובעל חוב דמחיים גבו, איהו נמי כי מגבי - כמחיים מגבי, כתובת אשה דלאחר מיתה גביא, ולאחר מיתה ממאן גביא? מיתמי, איהו נמי כי מגבי - כלאחר מיתה מגבי.	רב אחא בר יעקב:											!	◇	מט:
ותיפוק ליה דערב דכתובה לא משתעבד												!	◇	מט:
בקבלן.												!	◇	מט:
קבלן אף על גב דלית ליה נכסי ללוה משתעבד - שפיר	הניחא למאן דאמר:											!	◇	מט:
אי אית ליה משתעבד, אי לית ליה לא משתעבד, מאי איכא למימר?	אלא למאן דאמר:											!	◇	מט:
איבעית אימא: בדהו ליה ואישתדוף												!	◇	מט:
ואיבעית אימא: כל לגבי בריה שעבודי משעבד נפשיה.												!	◇	מט:
ערב דכתובה - דברי הכל לא משתעבד	איתמר: [דברי הכל]											!	◇	מט:
קבלן דבעל חוב - דברי הכל משתעבד	[דברי הכל]											!	◇	מט:
ערב דבעל חוב וקבלן דכתובה פליגי:												!	◇	מט:
אע"ג דלית ליה נכסי ללוה משתעבד	איכא למ"ד:											!	◇	מט:
אי אית ליה משתעבד, אי לית ליה לא משתעבד.	ואיכא למאן דאמר:											!	◇	מט:
והילכתא בכולהו, אע"ג דלית ליה משתעבד, בר מערב דכתובה, דאע"ג דאית ליה לא משתעבד מאי טעמא? מצוה הוא דעבד, ולא מידי חסרה.												!	◇	מט:
מעיקרא דתקנתין, יותר ממה שהאי ש רוצה לישא אשה רוצה לינשא ואי ס"ד מיתמי, האי משום דיתמי הוא	רבינא, ת"ש:											!	◇	מט:
תיובתא דמר זוטרא תיובתא.												!	◇	מט:
שט"ח היוצא על היתומין, אע"פ שכתוב בו שבה - אינו גובה אלא מן הזיבורית.	מר זוטרא בריה דרב נחמן משמיה דרב נחמן:											!	◇	מט:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story		statement- מימרא & קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא	מאן דאמר														
גיטין-הניזקין															
תדע, דבע"ח דיניה בבינונית, ומיתמי בזיבורית.	אביי:									■	◇	ג.			
הכי השתא, בעל חוב דיניה מדאורייתא בזיבורית, כדעולא	א"ל רבא:									?	◇	ג.			
דבר תורה בעל חוב בזיבורית, שנאמר: (דברים כ"ד) בחוץ תעמוד והאיש וגו', מה דרכו של איש להוציא? פחות שבכלים, ומה טעם אמרו בע"ח בבינונית? כדי שלא תנעול דלת בפני לויך	דאמר עולא:									■	?	ג.			
וגבי יתמי אוקמוה רבנן דאורייתא, אלא הכא כיון דדיניה מדאורייתא בעידית, אפילו מיתמי נמי בעידית.											?	◇	ג.		
אין נפרעין מנכסי יתומין אלא מן הזיבורית, ואפילו הן ניזקין	ולרבא, והתני אברם חוואה:									■	?	◇	ג.		
והא ניזקין דינן מדאורייתא בעידית											?	ג.			
הכא במאי עסקינן - כגון שהיתה עידית דניזק כזיבורית דמויק, ורבי ישמעאל - היא											!	◇	ג.		
מדאורייתא בדניזק שיימינן, ומפני תיקון העולם תקינו רבנן בדמויק	דאמר: (רבי ישמעאל)									■	!	ג.			
וגבי יתמי אוקמוה רבנן דאורייתא.											!	◇	ג.		
איני?											?	ג.			
אין נפרעין מנכסי יתומים אלא מן הזיבורית, ואפילו הן עידית	והתני רבי אליעזר ניותאה:									■	?	◇	ג.		
מאי אפילו הן עידית? לאו אע"ג דכתיב עידית בשטר?											?	ג.			
לא, מאי עידית? שפאי עידית, כדרבא											!	◇	ג.		
הזיק זיבורית - גובה מן העידית, שפאי עידית - גובה מן הבינונית	דאמר רבא:									■	!	◇	ג.		
וגבי יתמי אוקמוה רבנן דאורייתא.											!	◇	ג.		
אין נפרעין מנכסי יתומין אלא מן הזיבורית.												■	<	ג.	
יתומים שאמרו, קטנים או אפילו גדולים? תקנתא היא דעבוד רבנן גבי יתמי, לקטנים עבוד רבנן, לגדולים לא עבוד רבנן, או דלמא משום דלא מסיק אדעתא דמלוה דמית ליה ונפלי נכסי קמי יתמי, דהוה ליה נועל דלת, הלכך אפילו גדולים נמי?	בעי רב אחדבוי בר אמי:											^	◇	ג.	
יתומין שאמרו - גדולים, וא"צ לומר קטנים.	ת"ש, דתני אביי קשישא:											■	!	ג.	
ודלמא הני מילי לענין שבועה, דגדול במילי דאבוה כקטן דמי, אבל לענין זיבורית לא.												?	ג.		
והלכתא: יתומין שאמרו - גדולים, וא"צ לומר קטנים, בין לשבועה בין לזיבורית.												■	◇	ג.	
אין נפרעין מנכסים משועבדים במקום שיש בני חורין.													■	<	ג.:
במתנה היאך? תקנתא הוא דעבוד רבנן משום פסידא דלקוחות, אבל מתנה דליכא פסידא דלקוחות לא, או דלמא מתנה נמי, אי לאו דאית ליה הנאה מיניה לא יהיב ליה מתנה, והלכך כי פסידא דלקוחות דמי?	בעי רב אחדבוי בר אמי:												^	◇	ג.
שכיב מרע שאמר תנו מאתים וזו לפלוני וג' מאות לפלוני וד' מאות לפלוני, אין אומרים כל הקודם בשטר זכה, לפיכך יצא עליו שט"ח - גובה מכולן, אבל אם אמר תנו מאתים וזו לפלוני ואחריו לפלוני, ואחריו לפלוני, אומרים כל הקודם בשטר זכה, לפיכך יצא עליו שט"ח - גובה מן האחרון, אין לו - גובה משלפניו, אין לו - גובה משלפני פניו ואע"ג דקמא בינונית ובתרא זיבורית, מזיבורית גבי, מבינונית לא גבי	מר קשישא בריה דרב חסדא לרב אשי, ת"ש:											■	?	◇	ג.
ש"מ, במתנה נמי עבוד רבנן תקנתא													?	ג.	
הכא במאי עסקינן - בבעל חוב.													!	◇	ג.
והא תנו קאמר													?	ג.	
תנו בחובי.													!	ג.	
וליחזי שטרא דמאן קדים?													?	ג.	
דליכא שטרא.													!	ג.	

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
--	--

Talmud Navigator

גיטין-הניזקין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ו	ז	ח	ט	י	כ
זול - סבור מינה היינו דרב חנילאי בר אידי	[סבור מינה]										◇
הא רעה היא לדידהו, דזמנין דמצטרכי לפירי, וליכא דיהיב להו עד דיהבי זוזי.	א"ל רב שישא בריה דרב אידי:										◇
יהבי יתמי זוזי אפירי, זול לא יהא כח הדיוט חמור מן הקדש											◇
אייקר - סבור מינה היינו דרב חנילאי בר אידי	[סבור מינה]										◇
הא רעה היא לדידהו, דאתו למימר להו נשרפו חיטכם בעלייה.	א"ל רב שישא בריה דרב אידי:										◇
יהבי להו זוזי ליתמי אפירי, איקר - לא יהא כח הדיוט חמור מהקדש											◇
זול - סבור מינה היינו דרב חנילאי בר אידי	[סבור מינה]										◇
הא רעה הוא לדידהו, דזמנין דמצטרכי לזוזי, וליכא דיהיב להו עד דיהבי להו פירי.	א"ל רב שישא בריה דרב אידי:										◇
אנא ורב כהנא חתמינן אשטרא דאימיה דזעירא יתמא, דמזבנא ארעא לכרגא בלא אכרזתא	רב אשי:										◇
לכרגא, ולמזוני, ולקבורה - מזבנינן בלא אכרזתא.	דאמרי נהרדעי:										◇
עמרם צבעא אפטרופא דיתמי הוה, אתו קרובים לקמיה דרב נחמן, אמרי ליה: קא לביש ומכסי מיתמי											◇
כי היכי דלישתמען מיליה.	אמר להו: [רב נחמן]										◇
קאכיל ושתי מדידהו, ולא אמוך											◇
אימור מציאה אשכח.	[רב נחמן]										◇
והא קא מפסיך											◇
אמר להו: אייתו לי סהדי דמפסיד ואיסלקיניה	אמר להו: [רב נחמן]										◇
אפטרופוס דמפסיד מסלקינן ליה.	דאמר רב הונא חברין משמיה דרב:										◇
אפטרופא דמפסיד, רב הונא אמר רב: מסלקינן ליה	דאיתמר: [רב הונא אמר רב]										◇
לא מסלקינן ליה.	דבי רבי שילא:										◇
והלכתא: מסלקינן ליה.											◇
אפטרופוס שמינהו אבי יתומים - ישבע.	[ת"ק]										◇
מאי טעמא?											◇
אי לאו דאית ליה הנאה מיניה לא הוה ליה אפטרופוס, ומשום שבועה לא אתי לאמנועי.											◇
מינהו ב"ד - לא ישבע.	[ת"ק]										◇
מלתא בעלמא הוא דעביד לבי דינא, ואי רמית עליה שבועה אתי לאמנועי.											◇
חילוף הדברים.	אבא שאול:										◇
מ"ט?											◇
מינהו ב"ד ישבע, בההיא הנאה דקא נפיק עליה קלא דאיניש מהימנא הוא, דהא סמיך עליה בי דינא, משום שבועה לא אתי לאמנועי											◇
מינהו אבי יתומים לא ישבע	[אבא שאול]										◇
מילתא בעלמא הוא דעבדי להדדי, ואי רמית עליה שבועה אתי לאמנועי.											◇

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
--	--

Talmud Navigator

גיטין-הניזקין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הלכתא כאבא שאול.	רב חנן בר אמי אמר שמואל:											נב: ◊
זה וזה ישבע	תניא, רבי אליעזר בן יעקב:											נב: ◊
והלכה כדבריו.												נב: ■
אפטרופוס שמינהו אבי יתומים - ישבע, מפני שהוא נושא שכר.	תני רב תהליפא בר מערבא קמיה דר' אבהו:											נב: ◊
את אייתת קבא וכיילת ליה?	אמר ליה: [רבי אבהו]											נב: ?
אלא אימא: מפני שהוא כנושא שכר.	[רבי אבהו]											נב: ◊
המטמא, והמדמע, והמנסך, בשוגג - פטור, במזיד - חייב.												נב: ■
מנסך - רב אמר: מנסך ממש	איתמר: [רב]											נב: ◊
מערב.	שמואל:											נב: ◊
מ"ד מערב, מ"ט לא אמר מנסך?												נב: ?
מנסך קם ליה בדרכה מיניה.	אמר לך: [רב]											נב: ◊
ואידך?												נב: ?
כדרכי ירמיה	[שמואל]											נב: ◊
משעת הגבהה הוא דקנה, מתחייב בנפשו לא הוי עד שעת ניסוך.	דא"ר ירמיה:											נב: ◊
ולמאן דאמר מנסך, מ"ט לא אמר מערב?												נב: ?
אמר לך מערב היינו מדמע.	[רב]											נב: ◊
ואידך?												נב: ?
קנסא הוא, ומקנסא לא ילפינן.	[שמואל]											נב: ◊
ולמאן דיליף קנסא מקנסא, כל הני למה לי?												נב: ?
צריכא, דאי תנא מטמא, אי תרומה - הוה אמינא משום דקא מפסיד לה לגמרי, ואי מטמא חולין - משום דאסור לגרום טומאה לחולין שבארץ ישראל, אבל מדמע אימא לא. ואי אשמעינן מדמע, משום דשכיח, אבל מטמא דלא שכיח - אימא לא. ואי אשמעינן מטמא ומדמע, משום דלא קים ליה בדרכה מיניה, אבל מנסך דקים ליה בדרכה מיניה - אימא לא, קא משמע לן כדרכי ירמיה.												נב: ◊
בראשונה היו אומרים המטמא והמנסך, חזרו לומר אף המדמע	ולהא דתני אבהו דר' אבין:											נב: ?
כל הני למה לי?												נב: ?
צריכא, דאי אשמעינן מטמא, משום דלא קים ליה בדרכה מיניה, אבל מנסך דקים ליה בדרכה מיניה - אימא לא ואי אשמעינן מנסך, משום דקא מפסיד ליה לגמרי, אבל מטמא דלא מפסיד ליה לגמרי - אימא לא ואי אשמעינן הני תרתי, משום דהפסד מרובה, אבל מדמע דהפסד מועט - אימא לא, צריכא.												נב: !
דבר תורה אחד שוגג ואחד מזיד - חייב מאי טעמא? היוק שאינו ניכר שמיה היוק, ומה טעם אמרו בשוגג פטור? כדי שיודיעו.	חזקיה:											נב: ◊
אי הכי, אפילו במזיד נמי												נב: ?
השתא לאוזוקי קא מכיין, אודועי לא מודע ליה?												נב: !
דבר תורה אחד שוגג ואחד מזיד - פטור מאי טעמא? היוק שאינו ניכר לא שמיה היוק, ומה טעם אמרו במזיד חייב? שלא יהא כל אחד ואחד הולך ומטמא טהרותיו של חברו, ואומר פטור אני.	רבי יוחנן:											נב: ◊
הכהנים שפגלו במקדש, מזידיים - חייבין	תנן:											נב: ?
מפני תיקון העולם	ותני עלה:											נב: ?

<p>disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מיימרא ■ challenge-קושיא-? question-שאלה-^ answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
--	--

מקרא-key:

Talmud Navigator

גיטין-הניזקין	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ				
ואי אמרת היזק שאינו ניכר שמיה היזק, האי שוגגין פטורין מפני תיקון העולם מיבעי ליה						גג
הכי נמי קאמר: מזידין - חייבין הא שוגגין - פטורין, מפני תיקון העולם.					!	גג
העושה מלאכה במי חטאת ובפרת חטאת - פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים	מתיב רבי אלעזר:				?	גג
ואי אמרת היזק שאינו ניכר שמיה היזק, בדיני אדם נמי לחייב					?	גג
פרה - שהכניסה לרבקה על מנת שתינק ותדוש, מי חטאת - ששקל בהן משקלות.	הוא מותיב לה, והוא מפרק לה: [רבי אלעזר]				!	גג
מי חטאת ששקל בהן משקלות - כשרה	והאמר רבא:				?	גג
לא קשיא: הא בגופן, הא בכנגדן.					!	גג
בגופן מעשה קא עביד בהו, ואי היזק שאינו ניכר שמיה היזק, בדיני אדם נמי לחייב					?	גג
אלא, אידי ואידי בכנגדן, ולא קשיא: הא דאסח דעתיה, הא דלא אסח דעתיה.					!	גג
גזל מטבע ונפסל, תרומה - ונטמאת, חמץ - ועבר עליו הפסח, אומר לו הרי שלך לפניך	מתיב רב פפא:				?	גג
ואי אמרת היזק שאינו ניכר שמיה היזק, האי גזלן הוא, ממונא מעליא בעי שלומי					?	גג
תויבתא.					■	גג
לימא כתנאי:					?	גג
המטמא, והמדמע, והמנסך, אחד שוגג ואחד מזיד - חייב, דברי ר"מ	[רבי מאיר]				◆	גג
בשוגג - פטור, במזיד - חייב	רבי יהודה:				◆	גג
מאי לאו בהא קמיפלגי					?	גג
היזק שאינו ניכר שמיה היזק	דמר סבר: [רבי מאיר]				■	גג
לא שמיה היזק	ומר סבר: [רבי יהודה]				■	גג
דכולי עלמא - היזק שאינו ניכר לא שמיה היזק, והכא בקנסו שוגג אטו מזיד קא מיפלגי	רב נחמן בר יצחק:				!	גג
קנסו שוגג אטו מזיד	דמר סבר: [רבי מאיר]				◆	גג
לא קנסו שוגג אטו מזיד.	ומר סבר: [רבי יהודה]				◆	גג
ורמי דרבי מאיר אדרבי מאיר, ורמי דרבי יהודה אדרבי יהודה					?	גג
המבשל בשבת, בשוגג - יאכל, במזיד - לא יאכל, דברי רבי מאיר	דתניא: [רבי מאיר]				◆	גג
בשוגג - יאכל למוצאי שבת, במזיד - לא יאכל עולמית	רבי יהודה:				◆	גג
בשוגג - יאכל למוצאי שבת לאחרים ולא לו, במזיד - לא יאכל עולמית לא לו ולא לאחרים	רבי יוחנן הסנדלר:				◆	גג
קשיא דרבי מאיר אדרבי מאיר, קשיא דרבי יהודה אדרבי יהודה					?	גג
דר"מ אדרבי מאיר לא קשיא, כי קניס - בדרבנן, בדאורייתא - לא קניס.					!	גג
והא מנסך דאורייתא הוא, וקא קניס					?	גג
משום חומרא דעבודת כוכבים קנס ליה.					!	גג
דר' יהודה אדר' יהודה לא קשיא, כי לא קניס - בדרבנן, בדאורייתא - קניס.					!	גג

◀ חולקים-disputants ◊ בקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story	■ מימרא-statement & קושיא-challenge ^שאלה-question !תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	---



גיטין-הניזקין	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																	
מימרא	מאן דאמר																		

